

det Spørgsmaal angaar, som blev omtalt af den ærede Ordfører, og hvis Overveelse og Afgjørelse blev forbeholdt Fremtiden, skal jeg for Øieblikket ikke udtale mig derom, men kun gjøre den enkelte Bemærkning, at det ikke er fuldkommen rigtigt, naar den ærede Ordfører, som det forekom mig, sagde, at Telegrafvæsenet var den eneste Embedsbranche, hvor det er Tilfældet, at de Funktionærer, som ere indkaldte til Militærtjeneste, ikke faae noget af deres Lønning. Dette er nemlig ogsaa Tilfælde ved Jernbanevæsenet. — I Anledning af den Bemærkning, der blev gjort af den ærede Ordfører ved Post 8, angaaende Understøttelsen til Veiopfyndmand Haarbys Enke, skal jeg sige, at, naar der i Indenrigsministeriets Vædringsforslag er opført Summen 130 Kr., medens Udvalgets Vædringsforslag, der angaar samme Person, opfører 260 Kr., saa ligger det deri, at Understøttelsen for det ene Aar alt er udbetalt den paagjældende Enke af Indenrigsministeriet, og der er altsaa kun opført Beløbet for et Aar, saa at altsaa, hvis Udvalgets Forslag vedtages, Indenrigsministeriets Forslag bliver overskødig. — De øvrige Vædringsforslag skal jeg forbigaa, idet jeg tiltræder de enkelte Bemærkninger, der med Hensyn til dem bleve gjorte af den ærede Ordfører. — Sigeledes tiltræder jeg det udenfor Betænkningen af den ærede Ordfører stillede Forslag. — Med Hensyn til det af den ærede Rigsrådsmand for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) stillede Vædringsforslag, hvorved Beløbet til Frederikshavns Havn overføres til nærværende Tillægsbevillingslovforslag, skal jeg ikke udtale nogen Indvending. Det er mig om at gjøre, at dette Beløb bliver bevilget saaført som muligt, for at denne vigtige Foranstaltning kan blive i værfat, og da det er saavel Finantsudvalgets som det afgjorte Flertal i det særskilte Udvalgs Formening, at det vil ske snarest og bedst paa denne Maade, skal jeg, som sagt, ikke gjøre nogen Indvending imod Forslaget.

Schon: Om det Vædringsforslag, der er foreslaaet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, om som en ny Post at indføre „til Udvidelsen af Havnen ved Frederikshavn, første Bidrag 200,000 Kr.“ yttrede den ærede Forslagsstiller, at man i Udvalget havde været fuldstændig enig derom, og at der kun var et enkelt Medlem, der dissentierede i saa Henseende. Da jeg er dette ene Medlem, vil jeg tillade mig at motivere min Sværfilling. Den ærede Forslagsstiller har fuldstændig Ret i, at man med Hensyn til Sagens Realitet ikke var uenig, og jeg for min Part ønskede ikke at stille noget Vædringsforslag til Lovforslaget, saaledes som det forelaa. Derimod har jeg ikke kunnet tiltræde Udvalgets Beslutning om at lade Loven saaledes forsvinde i Udvalgets Haand og at overføre Bevillingen paa Tillægsbevillingsloven for

indeværende Aar. Det forekommer mig nemlig, at det vilde være en høist abnorm Fremgangsmaade, som jeg ikke har fundet mig foranlediget til at deltage i, og at det, skjøndt den høitærede Indenrigsminister har tiltraadt Forslaget, saaledes som det her foreligger, vil have sine store Misligheder at lade Lovforslaget forsvinde saaledes, uden at det som særligt Lovforslag bliver behandlet i Rigsdagen, og uden at de enkelte Medlemmer kunne faae Anledning til at stille Vædringsforslag til de enkelte Paragrafer. Det forekommer mig saaledes, at den høitærede Minister maa være noget uheldig stillet med Hensyn til Anvendelsen af Bevillingen, idet Bevillingen jo kun gaar ud paa et Beløb, uden at sige, hvortil og paa hvilken Maade det egentlig skal anvendes. De nærmere Regler, der ere givne for Anvendelsen i Lovforslagets Paragrafer 1, 2 og 3, Paragraf 1 om, at Havnen skal bygges til en Dybde af 18 Fod, Paragraf 2 om, at Indførselstolden af Materialier ikke skulde være medindbefattet og Paragraf 3, hvorved der gives Indenrigsministeren Bemyndigelse til at afsolde Expropriationer, hvor saadanne ville være nødvendige, og da paa hvilken Maade disse skulde ske, forekommer det ikke mig, saaledes som jeg opfatter denne Sag, ere nærmere beskrevne i dette Vædringsforslag til Tillægsbevillingsloven. Jeg ser nu slet ingen Grund til ikke at føre det særlige Lovforslag igennem. Jeg har ganske vist ikke, saaledes som ærede Medlemmer jo vide, nogen lang Erfaring her i Thinget, den er endogsaa meget kort, og jeg kan saaledes ikke tale om Thingets Praxis. Jeg veed ikke, om det er slet nogenstunde her i Thinget, at man har ladet et Lovforslag saaledes forsvinde, og at et enkelt Medlem af Udvalget saa uden nogen som helst Betænkning af Udvalget, har stillet Forslag om Optagelsen af Beløbet paa Tillægsbevillingslovforslaget. Jeg veed det, som sagt, ikke, men fra mit Standpunkt tænker jeg mig, at det ialtfald maa have været meget sjældent, at det er slet, og jeg kan ikke se Andet, end at det vilde være meget uheldigt, om dette skulde blive Svævane her i Thinget. Naar jeg vil se paa de praktiske foreliggende Omstændigheder ved denne Leilighed, vil jeg ikke paa nogen Maade give den ærede Forslagsstiller Ret i, at det, at Vædringsforslaget er blevet stillet, har været begrundet i Ønsket om at fremme Sagen saa raft som muligt, thi som Medlem af Udvalget har jeg ikke følt, at Udvalget har arbejdet med en saadan Hurtighed, som det havde kunnet arbejde med, og jeg har det Indtryk, at det havde været muligt derfra at fremme Sagen med en ganske anderledes Hurtighed, saa at den mulig med Beløvet fra alle Sider kunde være ført gennem Thinget i rette Tid. Jeg har ikke ved Haanden, paa hvilken Dag Udvalget blev nedsat, men jeg har det Indtryk, at det var den 21de eller 22de Januar